

- c) Czy art. 7 ust. 1 i 7 dyrektywy 2014/40/UE jest nieważny z powodu naruszenia zasady proporcjonalności lub art. 34 TFUE z tego względu, że nakazują one państwu członkowskiemu ustanowienie zakazu wprowadzania do obrotu już od 20 maja 2016 r. wyrobów tytoniowych o charakterystycznym aromacie, których wielkość sprzedaży w całej Unii wynosi mniej niż 3 % w danej kategorii wyrobu?
- d) W razie udzielenia na pytania 1 a) – 1 c) odpowiedzi przeczącej: Jak należy interpretować pojęcie „kategorii wyrobu” w art. 7 ust. 14 dyrektywy 2014/40/UE? Czy zaklasyfikowanie do „kategorii wyrobu” powinno być dokonywane według rodzaju charakterystycznego aromatu bądź według rodzaju (aromatyzowanego) wyrobu tytoniowego bądź na podstawie kombinacji obu tych kryteriów?
- e) W razie udzielenia na pytania 1 a) – 1 c) odpowiedzi przeczącej: W jaki sposób należy stwierdzić, czy w odniesieniu do określonego wyrobu tytoniowego osiągnięta jest granica 3 % zgodnie z art. 7 ust. 14 dyrektywy 2014/40/UE, jeżeli brak jest w tym względzie oficjalnych i dostępnych publicznie liczb i statystyk?
- 2) a) Czy w ramach transpozycji do prawa krajowego art. 8 – 11 dyrektywy 2014/40/UE państwa członkowskie mogą przyjąć uzupełniające przepisy przejściowe?
- b) W razie udzielenia na pytanie prejudycjalne 2 a) odpowiedzi przeczącej:
- (1) Czy art. 9 ust. 6 oraz art. 10 ust. 1 zdanie drugie lit. f) dyrektywy 2014/40/UE są nieważne z powodu naruszenia zasady proporcjonalności lub art. 34 TFUE z tego względu, że delegują one na Komisję ustalenie określonych wymogów dotyczących etykietowania i opakowania, nie wyznaczając jej w tym względzie terminu i nie przewidując szerszych przepisów w przejściowych lub terminów zapewniających, że danym przedsiębiorcom pozostanie wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do wymogów dyrektywy?
- (2) Czy art. 9 ust. 1 zdanie drugie (ostrzeżenie tekstowe) i ust. 4 zdanie drugie (rozmiar czcionki), art. 10 ust. 2 zdanie drugie lit. b) (informacje o zaprzestaniu palenia) i lit. e) (umieszczanie ostrzeżenia) oraz art. 11 ust. 1 zdanie pierwsze (etykietowanie) dyrektywy 2014/40/UE są nieważne z powodu naruszenia zasady proporcjonalności lub art. 34 TFUE z tego względu, że przyznają państwom członkowskim różne prawa wyboru i regulacji, nie wyznaczając im w tym względzie terminu i nie przewidując szerszych przepisów przejściowych zapewniających, że danym przedsiębiorcom pozostanie wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do wymogów dyrektywy?
- 3) a) Czy art. 13 ust. 1 lit. c) w związku z ust. 3 dyrektywy 2014/40/UE należy interpretować w ten sposób, że nakazuje on państwu członkowskiemu ustanowienie zakazu stosowania informacji odnoszących się do smaku, zapachu, środków aromatyzujących lub innych dodatków również wtedy, gdy nie stanowią one informacji handlowych i stosowanie danych składników jest nadal dozwolone?
- b) Czy art. 13 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2014/40/UE jest nieważny z tego względu, że jest on sprzeczny z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. L 127, s.1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 27 kwietnia 2017 r. – M. G. Tjebbes i in./Minister van Buitenlandse Zaken**

(Sprawa C-221/17)

(2017/C 239/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. G. Tjebbes, G. J. M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Strona pozwana: Minister van Buitenlandse Zaken

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w szczególności w świetle art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w ten sposób, że ze względu na brak w indywidualnym przypadku oceny w oparciu o zasadę proporcjonalności – jeżeli chodzi o skutki utraty obywatelstwa dla sytuacji zainteresowanych z punktu widzenia prawa Unii – stoją one na przeszkodzie uregulowaniom ustawowym, takim jak te, sporne w postępowaniu głównym, które przewidują, że:

- a) pełnoletni, który posiada jednocześnie obywatelstwo państwa trzeciego, traci z mocy ustawy swoje obywatelstwo i tym samym obywatelstwo Unii z tego powodu, że przez nieprzerwany okres dziesięciu lat miał miejsce swojego zwykłego pobytu za granicą i poza terytorium Unii Europejskiej, mimo że istnieją możliwości przerwania biegu tego dziesięcioletniego terminu?
- b) małoletni traci w określonych okolicznościach obywatelstwo swojego państwa członkowskiego i tym samym obywatelstwo Unii z związku z utratą obywatelstwa przez jednego z jego rodziców w rozumieniu uwag w pkt a)?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 4 maja 2017 r. – XC i in.**

(Sprawa C-234/17)

(2017/C 239/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: XC, YB, ZA

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, w szczególności art. 4 ust. 3 TUE w związku z wywodzonymi z tego postanowienia zasadami równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje ono Oberster Gerichtshof (sąd najwyższy) do dokonania na wniosek zainteresowanego weryfikacji prawomocnego orzeczenia sądu karnego w odniesieniu do domniemanego naruszenia prawa Unii (tutaj: art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 54 Konwencji Wykonawczej do Układu z Szengen), jeżeli prawo krajowe (§ 363a StPO) [Strafprozessordnung, kodeks postępowania karnego] przewiduje taką weryfikację jedynie w odniesieniu do domniemanego naruszenia EKPC lub jednego z protokołów dodatkowych do tej konwencji?

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2017 r. w sprawie T-162/14,
Canadian Solar Emea GmbH i in./Rada, wniesione w dniu 8 maja 2017 r. przez Canadian Solar Emea
GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang),
Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc.**

(Sprawa C-236/17 P)

(2017/C 239/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (przedstawiciele: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)